

השופטת ויקטוריה אוסטרובסקי נמצאת בדילמה. האם תקבע שעד המדינה יהודה פרנקל (משמאל) הוא שקרן, אחרי שהאמינה לו במישפט קודם?

שלה אותו לפרוץ למישרד עורך־דין, כדי להוציא משם תיק שהיה מעוניין בו. הוא העיד גם כי חיים שלח אותו לאיים בנוזל על אדם שהיה בדרכו להעיד נגד חיים בבית־המישפט, כדי להפחידו ולגרום לו לחזור בו מעדותו. פרנקל גם טען שעורך־הדין שלח אותו לפרוץ למישרד במצווח־זאב, כדי לגנוב מ־שם טופס־הצטרפות לסניף הליכוד ברעננה, ולמישרד רישום־המקרקעין בנתניה, כדי לגנוב טפסים וחומת. פרנקל הודה בכיצוע כל המעשים הללו, והפך לעדי־מדינה גם נגד רון נגלר חיים.

חיים הוא עורך־דין מזה 10 שנים. קשה להבין את העבירות המוזרות שבהן הוא נא־שם. העבירות מדוימות במיוחד כאשר הן מיוחסות לעורך־דין, האמור לשמור על החוק והסדר.

חיים, שישב כבר שנה במעצר, מחכה כעת לפסק־דינה של השופטת בעניינו. הוא נאבק כאריה נגד האשמותיו של פרנקל, ונעזר בעור־רדין הנודע שלמה תוסיהכהן, כדי להרו־כיח את חפותו.

בעת מישפטו של בר־עמי, ניסתה עורכת־הדין נירה לירסקי, שייצגה אותו, לחקור את פרנקל על העבירות שביצע עבור עורך־הדין חיים. השופטת אוסטרובסקי־כהן, שידעה כי היא עומדת לשמוע את שני המישפטים, סיר־בה בתוקף לאפשר חקירה כזו. „אם זו דרך לפסול אותי מלשמוע את חקירתו של עורך־הדין רונלד חיים, אז זה לא יצליח“ הצהירה השופטת. „בית־מישפט זה לא ירשה לשאול דבר וחצי דבר על עורך־הדין רונלד חיים, אשר מישפטו עומד להתנהל במקום זה, לפני שופט זה.“

במישפטו של בר־עמי היתה עדותו של פרנקל עדות אחת מני רבות, וסעיף־אישום אחד בלבד התבסס עליה. השופטת קיבלה את עדותו של פרנקל נגד בר־עמי כעדות־אמת. כעת היא עומדת להחליט במישפטו של עור־רדין חיים, שכל סעיפי־האישום המוזרים בו, מבוססים על דברי פרנקל.

השופטת אוסטרובסקי־כהן הוכיחה כבר לא אחת את אומץ־לבה, בעיקר כאשר לא

מדוע החליף יהודה פרנקל את שמו ב־אופן רישמי לשלמה פז?
קשה להבין מדוע עשה זאת עדי־המדינה המפורסם, הקשוח וחסר־העכבות. פרנקל החליף את שמו בדצמבר 1988,

אילנה אלון

אחרי שהעיד כעדי־מדינה נגד יחיאל בר־עמי, מי שהיה המזכיר הראשי של בית־מישפט הש־לום בתל־אביב, וגרם להרשעתו בעבירות של שוחד והפרת־אימונים. הוא החליף את שמו לפני שהעיד במישפטו של עורך־הדין רונלד חיים, שבו הוא העד העיקרי, וכמעט היחיד. לפני שלוש שנים, כאשר התגלתה פרשת השוחד בבתי־המישפט, והיה קיים חשד שמא גם שופטים קיבלו שוחד, היה פרנקל האדם המסקרן ביותר במדינה. הוא היה האיש שחשף את הפרשה, שהקליט את החשודים הקלטות־סתר ושהתנהג כבוד־על. לאט־לאט הלכה הפרשה והצטמקה למי־דים זעירים. שלושה שופטית־עבודה הועברו מתפקידם, בשל עבירות קטנות־ערך, ושופט־שלום איבד את מישרתו, מכיוון שהדליף סוד לפקיד בבית־המישפט. אף שופט אחר לא הור־רשע כנטילת־שוחד.

לשופטת יש בעייה

אסיר בר־עמי ואשתו פרנקל הוא שקרן חולני.

היססה להרשיע את השר אהרון אברחצירא ולשלוח אותו למאסר. היא מסוגלת לפסוק כי אותו עדי־המדינה, שהיה אמין עליה במישפטו של בר־עמי, משקר בעניינו של עורך־הדין חיים.

במישפטו של בר־עמי העיד פרנקל כי נתן לו שוחד כדי לקנות פריטים שבהם חשק במ־כירות פומביות שניהל בר־עמי. במישפטו של (המשך בעמוד 36)

שופטת אוסטרובסקי. זה לא יצליח.

קל. הוא סירב להודות בעבירות שייחס לו פרנקל. התביעה ויתרה על כל סעיפי־האישום שבוססו על עדותו של פרנקל. פלאי הורשע, נשלח למאסר, ושחרר כבר מהכלא. בר־עמי נאבק בכתב־האישום בכל כוחו, והורשע, בסופר־שלב, על־ידי השופטת ויקטוריה אוסטרובסקי־כהן בעבירות של קב־לת שוחד מפרנקל והפרת־אימונים, בכך שני־סל חפצים שונים ממכירות פומביות, שעליהן

בסופו של דבר הגיעו לספסל הנאשמים אברהם פלאי, מזכיר בית־המישפט־לעבודה בתל־אביב, יחיאל בר־עמי, מזכיר בית־מישפט השלום, ועורך־הדין רונלד חיים.

★ ★ ★

פלאי עשה עסקת־טיעון. הוא הודה במיספר רב של עבירות קטנות, שאף אחת מהן לא היתה קשורה לעדותו של פרג־